

ністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / О.І. Харитонova. – О., 2004. – 36 с.

4. Коломоєць Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс : [підручник] / Т.О. Коломоєць. – К. : Юрінком Інтер, 2011. – 576 с.

5. Адміністративне право України. Академічний курс : [підручник] : у 2 т. / за ред. В.Б. Авер'янова. – К. : Юридична думка, 2007– . – Т. 1 : Загальна частина. – 2007. – 592 с.

6. Четвериков В.С. Административное право : [учебник] / В.С. Четвериков. – М. : Эксмо, 2010. – 608 с.

7. Мельник Р.С. Система адміністративного права України : [монографія] / Р.С. Мельник. – Х. : Вид-во ХНУВС, 2010. – 398 с.

8. Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України : Закон України від 22 лютого 2006 р. № 3460-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/3460-15>.

9. Курс адміністративного права України : [підручник] / [В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко, І.Д. Пастух та ін.] ; за ред. В.В. Коваленка. – К. : Юрінком Інтер, 2012. – 808 с.

УДК 339.727.3:340 (477)

КОНТРОЛЬ У СФЕРІ НАДАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ

Єрко Г.Г., здобувач
Державний науково-дослідний інститут
Міністерства внутрішніх справ України

У статті досліджено правові засади контролю у сфері надання державної фінансової підтримки, визначено органи здійснення такого контролю, окреслено їхні повноваження в цій сфері, виявлено проблемні аспекти здійснення контролю у сфері надання державної фінансової підтримки та запропоновано напрями їхнього розв'язання.

Ключові слова: державна фінансова підтримка, законодавче регулювання, державний контроль, державні органи, перевірка, моніторинг.

В статье исследованы правовые основы контроля в сфере предоставления государственной финансовой поддержки, определены органы осуществления такого контроля, их полномочия в данной сфере, выявлены проблемные аспекты осуществления контроля в сфере предоставления государственной финансовой поддержки и предложены направления их разрешения.

Ключевые слова: государственная финансовая поддержка, законодательное регулирование, государственный контроль, государственные органы, проверка, мониторинг.

Erko G.G. CONTROL IN THE PROVISION OF STATE FINANCIAL SUPPORT

The article studies the legal framework of control in the provision of financial support from the state, defined bodies of such control, their powers in this area, identified problematic aspects of control in the provision of state financial support and proposed ways of resolving them.

Key words: state financial support, legislative regulation, state control, state agencies, verification, monitoring.

Постановка проблеми. Одним із дієвих важелів забезпечення законності використання бюджетних коштів і досягнення мети надання державної фінансової підтримки є державний контроль. Ефективність здійснення такого контролю залежить від його організації з боку держави, зокрема визначення органів здійснення такого контролю, підстав і порядку його здійснення тощо. При цьому правозастосовна практика свідчить про неналежну організацію та здійснення контролю у сфері надання державної фінансової підтримки, що негативно позначається на результатах господарської діяльності отримувачів такої підтримки, стримує економічний розвиток держави. Як слушно зауважує Н. Бутенко, система надання й контролю за використанням державної допомоги становить один із базисних елементів загальної економічної політики держави, є основою для подальшої економічної інтеграції [1, с. 30]. Контроль за державною допомогою необхідний для обмеження її негативного впливу на економіку й забезпечення відповідності державної допомоги цілям державної політики [2, с. 92].

Контроль у сфері надання державної фінансової підтримки регулюється Законами України: «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» від 26.01.1993 р. № 2939-XII [3], «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 01.07.2014 р. № 1555-VII (далі – Закон про державну допомогу) [4] тощо. При цьому застосування цього законодавства не дає змоги враховувати всі особливості здійснення контролю саме у сфері надання державної фінансової підтримки, а отже, містить низку прогалин, спірних положень, на що вказує аналіз практики його застосування.

Ступінь розробленості проблеми. Дослідженню правових та організаційних засад контролю у сфері надання державної фінансової підтримки присвячені праці О. Койчева [5], В. Князькова [6], Т. Некрасової [7], О. Прокопова [8] та ін. Проте правові аспекти не стали предметом уваги науковців після оновлення законодавства в цій сфері.

Викладене свідчить про актуальність обраної теми статті, **метою** якої є обґрунтування пропозицій щодо державного контролю у сфері надання державної фінансової підтримки.

Виклад основного матеріалу. Задля досягнення мети статті варто з'ясувати сутність поняття «контроль». Визначення цього поняття на законодавчому рівні міститься у ст. 1 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 05.04.2007 р. № 877-V, зокрема державний нагляд (контроль) визначається як діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їхніх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання й забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт і послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища [9]. Проте таке визначення не є прийнятним у межах цього дослідження з таких підстав. По-перше, дія Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів контролю за дотриманням бюджетного законодавства. Оскільки надання державної фінансової підтримки завжди пов'язане з бюджетними коштами, контроль у сфері надання державної фінансової підтримки є складовою контролю за дотриманням бюджетного законодавства. По-друге, таке поняття охоплює визначення сутності контролю тільки над суб'єктами господарювання, що є зрозумілим, урахувавши назву цього Закону. Уважаємо, що сутність поняття державного контролю у сфері надання державної фінансової підтримки є ширшою, так як має охоплювати контроль як над суб'єктами господарювання (отримувачами підтримки), так і над органами державної влади, місцевого самоврядування, юридичними особами (надавачами підтримки). Підставою для такого твердження є усвідомлення того, що контроль у визначеній сфері є необхідним як за цільовим використанням наданої суб'єктам господарювання державної фінансової підтримки, так і за правомірністю надання такому суб'єктові державної фінансової підтримки. При цьому, незалежно від суб'єктів такого контролю, його мета залишається незмінною – виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства. Отже, у дослідженні будемо виходити з того, що сутність контролю у сфері надання державної фінансової підтримки полягає у здійсненні уповноваженими законом центральними органами виконавчої влади, їхніми територіальними органами, органами виконавчої влади та місцевого самоврядування (далі – органи контролю) в межах повноважень, передбачених законом, діяльності стосовно виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства щодо надання державної фінансової підтримки.

Повноваженнями на здійснення контролю у сфері надання державної фінансової підтримки наділені численні органи державної влади. У літературі не раз зверталася увага на чис-

ленність таких органів. Зокрема, О. Койчева зазначає, що в нашій країні існує достатнє різноманіття органів, основним напрямом роботи яких є здійснення фінансового контролю, у тому числі в бюджетній сфері [5, с. 192].

Незважаючи на численність державних органів контролю у сфері надання державної фінансової підтримки, на сьогодні здійснення такого контролю є не ефективним. Саме цей факт уже тривалий час констатується дослідниками. Зокрема, О. Прокопов пише, що в Україні за роки незалежності не вдалося сформувати дієву систему державної підтримки реального сектора економіки, низька ефективність бюджетних видатків традиційно була одним із основних недоліків бюджетної системи в Україні саме через відсутність визначених чітких правил і контролю щодо надання державної допомоги суб'єктам господарської діяльності [8, с. 92].

Фахівці провідної міжнародної компанії Crown Agents Ltd стверджують, що відсутність контролю державної допомоги вважається одним зі слабких місць у системі управління державними фінансами України, що призводить до застосування селективних заходів державної підтримки для окремих (зокрема державних) підприємств, що, у свою чергу, знижує конкуренцію і створює обмеження для функціонування ринкової економіки в Україні [10].

В. Князьков наголошує, що загальною проблемою для надання державної фінансової підтримки підприємцям і на конкурсній основі, і на підставі рішення відповідного органу є відсутність ефективного контролю за використанням наданої підтримки [6, с. 153].

Інші науковці стверджують про відсутність контролю не тільки за використанням державної фінансової підтримки, а й за її видаванням [11, с. 48].

Опосередковано на існування відсутності контролю вказують О. Бетлій, В. Кравчук [12, с. 3], загальні витрати на державну підтримку підприємців можуть становити 6–8% ВВП країни, при цьому більша частина з них припадає на корупційні схеми.

Додатковим підтвердженням неефективності державного контролю в досліджуваній сфері є визначення очікуваних результатів реалізації Концепції реформування системи державної допомоги суб'єктам господарювання, затвердженої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13.01.2010 р. № 81-р, зокрема забезпечення прозорості функціонування системи державної допомоги [13].

Отже, постає необхідність з'ясування причин такого стану здійснення контролю у сфері надання державної фінансової підтримки, для чого треба дослідити ключові аспекти такого контролю. Одним із таких аспектів є органи здійснення такого контролю, серед яких можна виділити такі:

1. Спеціальні контрольно-наглядові органи: Державна фінансова інспекція України (ст. 8 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» від 26.01.1993 р. № 2939-XII, п. 4 Положення про Державну фінансову інспекцію України, затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 р. № 310 [14]);

Рахункова палата України (ст. 2 Закону України «Про Рахункову палату» від 11.07.1996 р. № 315/96 [15]); Міністерство фінансів України (пп. 5 п. 5 Положення про міністерство фінансів України, затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 р. № 375) [16]. Вищевказані органи наділені повноваженнями з контролю за дотриманням бюджетного законодавства главою 17 Бюджетного кодексу України [17].

2. Галузеві міністерства й відомства, які безпосередньо здійснюють надання державної підтримки, а саме: Міністерство економічного розвитку та торгівлі (пп. 224 п. 4 Указу Президента України «Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України» від 31.05.2011 р. № 634/2011 [18]); Міністерство вугільної промисловості України (пп. 23 п. 4 Положення про Міністерство вугільної промисловості України, затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 02.11.2006 р. № 1527 [19]); Державний комітет телебачення і радіомовлення України (пп. 4 п. 5 Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України, затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341 [20]); Державна фіскальна служба (пп. 6 п. 4 Положення про державну фіскальну службу, затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 р. № 236 [21]).

Окреме місце в системі контролю щодо державної фінансової підтримки посідає Антимонопольний комітет України. Зокрема, Закон України про державну допомогу наділив Антимонопольний комітет України правом здійснення моніторингу державної допомоги, яке включає збирання й аналіз інформації про державну допомогу з метою здійснення контролю за дотриманням вимог цього Закону та рішень Антимонопольного комітету України, а також підготовку й подання звітності про державну допомогу (ст. 1 Закону про державну допомогу).

Уважаємо, що численність контрольних органів у сфері надання державної фінансової підтримки не сприяє її ефективності, адже може стати наслідком здійснення подвійної перевірки одного об'єкта кількома органами. Така ситуація не має бути допустимою, адже пріоритет у здійсненні цього контролю має надаватися якості його проведення, а не кількості. Наприклад, положення ч. 2 ст. 4 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 28.06.2015 р. забороняють здійснення заходів державного нагляду (контролю) різними органами державного нагляду (контролю) з одного й того самого питання. Щодо ж здійснення контролю у сфері надання державної фінансової підтримки, то проведення таких подвійних перевірок є допустимим. Так, відповідно до п. 3, 5 Порядку координації одночасного проведення планових перевірок (ревізій) контролюючими органами та органами державного фінансового контролю, який затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 23.10.2013 р. № 805, якщо контрольними органами й органами державного фінансового контролю планується проведення у звіт-

ному періоді перевірок одного й того самого суб'єкта господарювання, такі перевірки проводяться зазначеними органами водночас. У разі неможливості з об'єктованої причини проведення органом державного фінансового контролю планової виїзної ревізії водночас із проведенням контрольним органом документальної планової перевірки ревізія проводиться за згодою суб'єкта господарювання в погодженні з ним строки за умови, що це не перешкоджає провадженню ним господарської діяльності [22].

Уважаємо, що узгодження дії контрольних органів у частині організації комплексної перевірки є невиправданими в такому випадку, ускладненими з організаційного погляду. Із цього приводу варто погодитись з А. Павловським, який зазначає, що уникнення дубляжу функцій органів державної влади, які здійснюють контроль у різних сферах, сприятиме підвищенню ефективності контрольних процедур [23, с. 173].

Більше того, наслідком розгалуженості органів контролю у сфері надання державної фінансової підтримки є безсистемність у формах такого контролю (перевірка, аудит, інспектування, моніторинг) і порядку здійснення. Цей фактор необґрунтовано ставить у нерівне становище отримувачів такої підтримки. Наприклад, одні контрольні органи здійснюють такий контроль протягом 10 днів, інші – місяць або взагалі протягом невизначеного строку (ст. 13, ч. 6 ст. 12 Закону про державну допомогу).

Отже, удосконалення правової регламентації контролю у сфері надання державної фінансової підтримки є вкрай необхідним. Потрібно погодитись із розробниками проекту консультативної підтримки з питань європейської інтеграції Уряду України (EIPA), які визначають такі переваги впровадження належного контролю державної допомоги в Україні:

1. Підвищення ефективності використання державних ресурсів і більша прозорість. Завдяки більшій прозорості, контроль державної допомоги може сприяти обмеженню корупційних зв'язків між приватним сектором і урядом.

2. Належний контроль державної допомоги може значно покращити ділове середовище у країні. Він підвищує прозорість і передбачуваність у відносинах між державою й бізнесом, а також сприяє виникненню взаємної довіри [24].

Одним із напрямів удосконалення у сфері державного контролю Т. Єдинак, О. Павлишен пропонують закріплення вичерпного переліку органів, які мають право такого контролю, а також чітко визначити функції, права та обов'язки кожного з них. На їхнє переконання, державний контроль без належної, чітко окресленої організаційної структури і правової бази за умови функціонування десятків контрольних органів та армії контролерів буде малоефективним, а отже, дискредитує саму його ідею [25].

На необхідності систематизації наголошує й Т. Некрасова, у зв'язку з цим пише, що подальший розвиток господарського законодавства зумовлює необхідність система-

тизації правових засад здійснення державного контролю у сфері державної допомоги суб'єктам господарювання [7, с. 139].

В. Князьков перспективними напрямами реформування контролю у сфері надання державної фінансової підтримки визначає створення механізму контролю за використанням наданої підприємцю державної фінансової підтримки й системи аналізу впливу наданої допомоги на розвиток і ефективність функціонування суб'єктів підприємництва [6, с. 156].

Ураховуючи вище зазначене й те, що держава потребує дієвого контролю у сфері надання державної фінансової підтримки, пропонуються такі напрями його вдосконалення.

По-перше, пропонується закріплення кола суб'єктів контролю у сфері надання державної фінансової підтримки з розмежуванням їхніх повноважень. Зокрема, надати право здійснення такого контролю Державній фінансовій службі у випадку надання державної фінансової допомоги на суму до трьох мільйонів гривень, Розрахунковій палаті України – у випадку, якщо сума допомоги дорівнюється та перевищує три мільйони гривень, при цьому наділивши ці органи правом здійснення контролю виключно за дотриманням порядку надання державної фінансової допомоги. Міністерство фінансів України та галузеві міністерства й відомства наділити правом контролю за цільовим використанням державної фінансової підтримки, розмежувавши їхні повноваження залежно від розміру такої підтримки. Антимонопольний комітет України має бути наділений повноваженнями тільки щодо моніторингу державної допомоги та повідомлення контрольних органів у випадку виявлення порушень у цій сфері.

По-друге, необхідним є визначення вичерпного переліку форм здійснення такого контролю.

По-третє, потрібно уніфікувати порядок здійснення контролю у сфері надання державної фінансової підтримки.

Для впровадження цих пропозицій доцільно внести зміни в Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 01.07.2014 р. № 1555-VII.

Висновки. Отже, упровадження запропонованих змін мінімізує зловживання у сфері надання державної фінансової підтримки та сприятиме зменшенню обсягів незаконного використання бюджетних коштів. Більше того, сприятиме виконанню домовленостей із Європейським Союзом щодо зобов'язань України, передбачених розділом «Державна допомога» Угоди про зону вільної торгівлі між Україною та Європейським Союзом.

Обґрунтування пропозицій щодо відповідальності за порушення у сфері надання державної фінансової підтримки має стати напрямом наступних наукових досліджень.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бугаєнко Н. Особливості державної підтримки національного виробництва в умовах економічної кризи / Н. Бугаєнко // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. – 2009. – № 4. – С. 4–31.

2. Прокопов О.А. Державна допомога суб'єктам господарювання: сучасні тенденції та відповідність європейським стандартам / О.А. Прокопов // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2014. – № 11 (72). – С. 91–97.

3. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні : Закон України від 26.01.1993 р. № 2939-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 13. – Ст. 110.

4. Про державну допомогу суб'єктам господарювання : Закон України від 01.07.2014 р. № 1555-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 4. – Ст. 1173.

5. Койчев О.С. Фінансовий контроль як спосіб реалізації повноважень Рахункової палати / О.С. Койчева // Держава і право : збірник наукових праць. Серія «Юридичні і політичні науки». – Вип. 65. – К. : Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2014. – С. 192–198.

6. Князьков В.В. Фінансово-правове регулювання діяльності суб'єктів господарювання : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 / В.В. Князьков. – К., 2009. – 174 с.

7. Некрасова Т.В. Правове регулювання надання державної допомоги суб'єктам господарювання : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.04 / Т.В. Некрасова. – Донецьк, 2009. – 184 с.

8. Прокопов О.А. Державна допомога суб'єктам господарювання: сучасні тенденції та відповідність європейським стандартам / О.А. Прокопов // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2014. – № 11 (72). – С. 91–97.

9. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 05.04.2007 р. № 877-V // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 29. – Ст. 389.

10. Звіт стосовно проекту Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», виконаний в рамках проекту «Гармонізація системи державних закупівель в Україні зі стандартами ЄС» // Офіційний веб-портал проекту «Гармонізація системи державних закупівель в Україні зі стандартами ЄС» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://eupublicprocurement.org.ua/wp-content/uploads/2014/09/Report-on-Draft-Law-on-State-Aid-to-Undertakings-UKR.pdf>.

11. Романов О. Законопроект «Про державну допомогу» / О. Романов // Юридичний журнал. – 2005. – № 3. – С. 45–49.

12. Бетлій О. Реформа державної допомоги в Україні / О. Бетлій, В. Кравчук. – К. : Інститут економічних досліджень та політичних консультацій, 2012. – 15 с.

13. Концепція реформування системи державної допомоги суб'єктам господарювання : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.01.2010 р. № 81-р // Офіційний веб-портал Верховної ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/81-2010-p>.

14. Про затвердження Положення про Державну фінансову інспекцію : Постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 р. № 310 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 64. – Ст. 1764.

15. Про Рахункову палату : Закон України від 11.07.1996 р. № 315/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 24. – Ст. 137.

16. Про затвердження Положення про міністерство фінансів України : Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 р. № 375 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 69. – Ст. 1936.

17. Бюджетний кодекс України : Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 50–51. – Ст. 572.

18. Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України : Указ Президента України від 31.05.2011 р. № 634/2011 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 41. – Ст. 1666.

19. Про затвердження Положення про Міністерство вугільної промисловості України : Постанова Кабінету Міністрів України від 02.11.2006 р. № 1527 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 44. – Ст. 2952.

20. Про затвердження Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення України : Постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 р. № 341 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 66. – Ст. 1842.

21. Про затвердження Положення про державну фіскальну службу : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 р. № 236 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 55. – Ст. 1507.

22. Про затвердження Порядку координації одночасного проведення планових перевірок (ревізій) контролюючими органами та органами державного фінансового контролю, який затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 23.10.2013 р. № 805 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 87. – Ст. 3218.

23. Павловський А.Б. Сучасний стан організації фінансового контролю у сфері державних закупівель / А.Б. Павловський // Держава і право. Серія «Юридичні і політичні науки». – 2014. – Вип. 63. – С. 168–174.

24. Довідка проекту консультаційної підтримки з питань європейської інтеграції Уряду України (ЕІРА) «Правила надання державної допомоги» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nrdevelopment.com/visa_free_regime_briefing_note_ukr.pdf.

25. Єдинак Т.С. Контроль як функція державного управління: сутність та класифікація / Т.С. Єдинак, О.В. Павлишен // Вісник Академії митної служби України. Серія «Державне управління». – 2011. – № 1. – С. 12–18. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vamcudu_2011_1_2.pdf.

УДК 344.21

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЦЕДУРИ ПРОХОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В СУДОВИХ ОРГАНАХ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Золотарьова Я.С., здобувач
кафедри адміністративного права
Інститут права імені князя Володимира Великого
Міжрегіональної академії управління персоналом

На основі комплексного аналізу положень міжнародних нормативно-правових актів визначено особливості процедури призначення та проходження державної служби в судових органах європейських країн, а також обґрунтовано необхідність імплементації окремих міжнародних стандартів у національне законодавство України.

Ключові слова: міжнародні стандарти, призначення на посаду, правові системи, реформування, судова система.

На основании комплексного анализа положений международных нормативно-правовых актов определены особенности процедуры назначения и прохождения государственной службы в судебных органах европейских стран, а также обоснована необходимость имплементации некоторых международных стандартов в национальное законодательство Украины.

Ключевые слова: международные стандарты, назначение на должность, правовые системы, реформирование, судебная система.

Zolotareva J.S. RESEARCHER OF THE DEPARTMENT OF ADMINISTRATIVE LAW INSTITUTE OF LAW OF PRINCE VOLODYMYR THE GREAT INTERREGIONAL ACADEMY OF PERSONNEL MANAGEMENT

Based on a comprehensive analysis of the provisions of international legal acts defined specific procedures for the appointment and public service in the judiciary of the European countries and also the necessity of implementing certain international standards in national legislation of Ukraine.

Key words: international standards, appointment, legal system, reform of the judicial system.

Постановка проблеми. Гармонізація законодавства України із правовими системами країн Європи набуває все більшої актуальності. Членство нашої держави в міжнародних організаціях, таких як ООН і Рада Європи, а також ратифікація базових для цих організацій документів є суттєвими зовнішніми факторами, що впливають на формування основних начал побудови судової системи.

У сучасних умовах розвитку України як незалежної, демократичної й правової держави особливої актуальності набуває проблема формування суддівського корпусу України й зарубіжних країн. Із початком конституційної реформи в Україні одним із найгостріших було поставлено питання добору та призначення суддів на посаду. Адже процес кадрового забезпечення судової системи повинен базуватися на конституційних засадах прозорості, демократичності, рівних можливостях, верховенстві права й законності, неупередженості й об'єктивності.

Ступінь розробленості проблеми. Зважаючи на прагнення України до інтеграції з Європейськими співтовариствами, питання щодо міжнародних стандартів добору кандидатів на посаду судді досліджувалися багатьма науковцями, серед них С.В. Бігун, Т.В. Галайденко, В.В. Городовенко, А.П. Закалюк, В.В. Захаров, М.І. Логвиненко, І.Є. Марочкін, А.М. Марцинкевич, І.Б. Михайловська, Л.М. Москвич, Б.О. Прокопенко, Л.В. Скоромоха, І.Я. Фойницький та ін. Що ж стосується питання процедури призначення суддів, функціонування суддівського корпусу в європейських країнах, то воно потребує дослідження.

А тому на основі порівняльного аналізу нормативно-правових актів України та положень міжнародних норм ми спробуємо простежити особливості процедури призначення й проходження державної служби в судових органах, а також обґрунтувати необхідність імплементації окремих міжнародних стандар-